

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y .

A. Hartmann: **Předpisy o soudech, jejich organizaci a soudnictví.** V Praze 1933. Nákladem Právnického knihkupectví a nakladatelství V. Linhart. Str. 1595, cena v polokožené vazbě 100 Kč.

Účelem publikace jest podle předmluvy sestaviti roztroušené a nepřehledné předpisy o organizaci soudů a o služebních poměrech jejich zaměstnanců, soudců, kancelářských úředníků a zřízenců i pomocných sil. Úmyslně byla vynechána ustanovení o příslušnosti řádných soudů, pokud nesouvisí těsně s jejich organizací. Předpisy byly bohatě komentovány judikaturou, uveřejněnou ve sbírkách. Obsah je rozdělen do pěti kapitol. V p r v n í jsou reprodukována ustanovení ústavní listiny, v d r u h é zákony o organizaci řádných soudů (soudů sborových, okresních, zákon č. 201/28, předpisy o úpravě soudnictví v Praze a v Brně, soudní instrukce z r. 1853, zákon o soudní organizaci, služební pragmatika, služební řády pro dozorce a dozorkyně vězňů, platový zákon, pokud se na soudy vztahuje, předpisy o pomocných kancelářských silách a pomocných zřízencích, zákon o kárném řízení se soudcovskými úředníky a zákon o nejvyšším soudě). V t ř e t í kapitole o mimořádných soudech nacházíme předpisy o pracovních soudech, labských plavebních soudech, kmetských soudech, státním soudě a soudech mládeže. Ve č t v r t é kapitole o rozhodčích soudech jsou uvedena ustanovení o bursovních rozhodčích soudech, o rozhodčím soudu dělnické úrazové pojišťovny, o hornických soudech rozhodčích, rozhodčích soudech nemocenských pojišťoven, pojišťovacích soudech a vrchním pojišťovacím soudě, o soudech podle zákona o pojištění osob samostatně hospodařících č. 148/1925, o rozhodčím soudě podle zákona o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců a o soudech o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách. Konečně v kapitole p á t é o soudech veřejného práva jsou podány předpisy o nejvyšším správním soudě, patentním soudě, ústavním soudě, volebním soudě, správním soudnictví, důchodkových soudech a o trestním řízení podle zákona o přímých daních. Připojen jest časový přehled norem a věcný rejstřík. Publikaci uspořádanou osvědčeným odborníkem možno doporučiti každému, kdo potřebuje bezpečné orientace v spletitých předpisech o soudní organizaci a o souvislých otázkách. —ř.

Recueil de documents en matière pénale et pénitentiaire. Bulletin de la Commission internationale pénale et pénitentiaire. Volume II, livraison 4.

Nejnovější číslo této významné publikace, o níž jsme zde již několikrát referovali, přináší jako obvykle obsah celé řady významných zákonodárných i správních aktů z oboru trestního práva a vězeňství. Pozornosti zaslouží zejména nařízení n ě m e c

k é h o říšského presidenta z 20. října 1932, které stanovilo trestní sankci na neoprávněné užívání automobilů a kol, vyplnivi tak mezeru platného práva. Pro celkovou reformu práva trestního mají zvláštní zajímavost dánská nařízení, vydaná k provedení nového dánského trestního zákoníka. Veliký význam mají v první řadě četné předpisy o výkonu t. zv. zabezpečovacích opatření proti mladistvým, recidivistům a pijákům. Vedle nového h o l a n d s k é h o vězeňského řádu z r. 1932 zaslouží zmínky zpráva zvláštního výboru a n g l i c k é h o, pověřeného studiem metod, jak nakládati se »zatvrzelými« zločinci. Zpráva konstatuje, že dosavadní opatření včetně známé »preventive detention« (dlouhodobé zabezpečovací opatření spojené se ztrátou svobody) jsou málo účinná, preventive detention proto, že možnost jejího užití je velmi omezená. Výbor proto doporučuje mezi jiným, aby soud měl možnost uložit zatvrzelým zločincům vůbec delší ztrátu svobody.

Solnař.

C i n k: **Trestní právo důchodkové.** Praha 1933. Nákladem Právnického knihkupectví a nakladatelství. Váz. Kč 42'—, brož. Kč 32'—.

Za dva roky dožije se stého jubilea trestní zákon důchodkový z 11. července 1835, který jest zpracováním trestního práva finančního, dodnes u nás platného s výjimkou oboru daní přímých. První část zákona, materiální, doznala značně změn novějšími zákony, zvláště pak novým československým zákonem celním. Druhá část, formální, zůstala více neporušena. I přes četné doplňky je zákon dnes anachronismem; zakládat se na zákonné teorii průvodní, zásadě inkvisiční atd. Přesto, že jej bylo nutno na mnoha místech přizpůsobiti a rozšířiti, zůstal v podstatě velmi složitým a kasuistickým, takže reforma, jež se již dlouho zamýšlí, musí nutně přinésti vedle moderního ducha i jednoduchost jak technickou, tak obsahovou. Reforma, třebaže se s ní po převratě počalo, spí, jak se zdá, spánkem spravedlivých. Vedle práva poplatkového jest trestní právo důchodkové tou oblastí finančního práva, na niž bývá si se strany obecnstva i právních praktiků nejvíce stěžováno vzhledem k jeho nepřístupnosti, jež je jednak zdánlivá a je založena na přílišné rozsáhlosti a komplikovanosti jeho norem, jednak se stránky technické je trestní zákon důchodkový se svými doplňky skutečně nesnadno přístupným, ježto Manzúv německý text (poslední z roku 1913) lze sehnati jen s obtížemi a český před vydáním přítomné publikace k dispozici nebyl.

R. 1924 vydal vládní rada Cink příručku »O trestním právu důchodkovém«, jež byla sice určena spíše pro výkonné orgány finanční než pro právníckou praxi, avšak z nedostatku jiných zpracování doznala značné obliby i v kruzích právnických. Delší dobu byla již rozebrána. Proto vydává tuto příručku autor nyní znovu v rozšířené formě. Nejde tu o komentář zákona, nýbrž o systematické a výstižné podání materie ve stručném přehledu, ke kterému jsou připojeny vzorce úředních listin v trestním řízení důchodko-